

**DELEGACIÓ EPISCOPAL DE PASTORAL
FAMILIAR DEL BISBAT DE GIRONA**

NOVA EVANGELITZACIÓ - NE 3.9

FORMACIÓ - CURS 2022-23

Jesús reestructura el nostre amor amb la

Benaurança de la pau.

Benaurança dels fills de Déu

"L'amor és una consciència, una actitud, un context per comprendre la vida. L'amor és la vanguarda de la Realitat i la unitat, i l'essència de l'Esperit. Negar l'amor és negar Déu. El posicionament i el judici enfosqueixen l'amor. L'univers respon davant de l'amor. La consciència es refina amb l'amor."
(Hawkins)

TEXT 1

**"Feliços els qui treballen per la pau, perquè seran anomenats fills de Déu".
(Mt 5, 9)**

IDEA CENTRAL

Jesús ens vol fills de Déu com Ell, obradors de pau.
Jesús revoluciona les nostres relacions. Relacions de fills de Déu, no de servidors de l'ego.

Els treballadors de la pau dels que parla Jesús, no són els anomenats pacífics, que estimen la tranquil·litat, no suporten les disputes i es manifesten conciliadors, no volen ser destorbats, ni volen problemes. Tampoc aquells que, fiant-se de Déu, no reaccionen quan són provocats o ofesos.

Treballadors de pau són aquells que estimen tant la pau, que no tenen por d'intervenir en els conflictes per procurar-la a aquells que estan en discòrdia. **És portador de pau, aquell que la posseeix.** S'ha de ser portador de pau sobretot en el propi comportament de cada instant.

Com? **Vivint d'acord amb Déu i la seva voluntat.**

Concretament, els treballadors de pau s'esforcen per:

- crear vincles,
- establir relacions entre les persones,
- aplanant tensions,
- desmantellant actituds de guerra freda, tant presents en ambients familiars, de treball, a l'escola, a l'esport, a la política, entre les nacions, etc.

També a casa t'adones que el pare no parla amb l'oncle, des que es van discutir. Veus que l'àvia no parla amb la veïna perquè fa molt soroll. Coneixes la rivalitat entres amics teus. Potser tu també estàs enfadat amb companys de l'escola, del treball, i en altres ambients on hi predomina el desig de ser el primer, de ser més que l'altre. Els gelos són una font de conflicte i de sofriment.

En una comunitat s'observen grans o petites desavinences amagades. Els mitjans de comunicació parlen contínuament del món com un immens hospital ple de malalts, i les nacions com un gran malalt necessitat de treballadors de pau que curin relacions tenses, insostenibles que representen greus amenaces de guerra. Ho estem vivint cada dia.

La pau és un aspecte característic de les relacions típicament cristianes que la persona creient tracta d'instaurar amb les persones amb les que entre en contacte: **són relacions de sincer amor sense falsedat ni engany, sense cap forma d'implícita violència o rivalitat ni egocentrisme.**

Treballar per restablir relacions d'aquest tipus en el món és un fet revolucionari. Les relacions que veiem en la nostra societat, habitualment són totalment contràries a la pau.

Jesús sabia com eren les relacions humanes, per això **Jesús demana als seus deixebles de fer sempre el primer pas** sense esperar que el faci l'altre, sense pretendre la reciprocitat: **"Jo us dic: estimeu els vostres enemics... Si saludeu els vostres germans, què feu d'extraordinari?" (Mt 5, 43.47).**

*"L'amor és una consciència, una actitud, un context per comprendre la vida. L'amor és la vanguarda de la Realitat i la unitat, i l'essència de l'Esperit. Negar l'amor és negar Déu. El posicionament i el judici enfosqueixen l'amor. L'univers respon davant de l'amor. La consciència es refina amb l'amor."
(Hawkins)*

Jesús ha vingut a posar la pau. Tot el seu missatge i comportament són en aquest sentit. Però aquesta nova relació, establir-te amb les persones, desemmascara sovint, les falses relacions socials, revela la violència amagada en les relacions entre els homes.

A l'home no li agrada que es descobreixi aquesta veritat i hi ha el risc, en casos extrems, que respongui amb l'odi i la violència contra aquell que s'atreveix a destorbar la convivència i les estructures existents. Jesús, el portador de pau, ha estat mort per la violència de l'home.

Els portadors de pau, seran anomenats fills de Déu.

Rebre un nom significa esdevenir allò que el nom expressa. St. Pau anomenava Déu **"el Déu de la pau"**, i saludant als cristians els deia: **"El Déu de la pau sigui amb vosaltres" (Fil 4, 9)**. Els portadors de pau manifesten la seva parentela amb Déu, actuant com a fills de Déu, testimoniant Déu que -com diu el Concili- ha imprès en la societat humana l'ordre, que té com a fruit la pau.

Aquesta benaurança posa de manifest, qui és l'autèntic fill de Déu. No de nom, sinó de fets. Fill de Déu és aquell que porta pau. La pau és sinònim d'amor. Qui estima genera pau al seu voltant.

Aleshores, com viure aquesta Paraula?

Sobretot difonent en qualsevol lloc del món l'amor. Però per viure l'amor, cal abandonar la ignorància, que és falsedat, causa de sofriment, en la que ens manté l'ego. Qualsevol sofriment ens indica el nivell de consciència baix en el que ens té atrapats l'ego. En els nivells de consciència elevats, també experimentem sofriments, però la diferència està en la manera de gestionar-los. Si ens el gestiona l'ego, el sofriment perdura i perdura. Si aprenem a gestionar-los des del Ser, el sofriment es transforma en una font de creixement, d'evolució espiritual, fins i tot de pau. És en aquest nivell de pau, on hi ha els autèntics pacificadors, els veritables treballadors de pau, els fills de Déu. Per tant, amb aquesta benaurança, Jesús ens proposa créixer, madurar, convertir-nos en autèntics fills de Déu, generadors d'amor i de pau.

- *Soc treballador i generador de pau?*
- *Les meves relacions generen pau?*
- *Hi ha algú (familiar, amic, veí...) que en la meua vida present no estic en pau?*
- *Avui, acullo la invitació de Jesús i poso pau amb qui no n'hi tinc?*
- *Avui, per què no dono jo el primer pas?*

***Si em sembla difícil, potser impossible; si la dificultat per restablir la pau amb algú és molt gran, parlem-ne en la sessió. Hi ha maneres de restablir la pau amb el pitjor "enemic".
Cerquem-les. Compartim experiències entre els "fills de Déu".***

TEXT 2

***Els posicionaments de l'ego, sabotjadors de la pau.
"Viure Dins", "amagats en Déu, juntament amb el Crist" per ser homes de pau.
Experimentar la "saviesa del saber perdre"***

Observem la següent escena i preguntem-nos si és habitual en les relacions humanes:

La proposta que ens fa Jesús de ser obradors de pau és molt bonica. Però la dificultat la tenim quan algú ens fereix, pel que ens diu o pel que ens fa. Discutim, ens enfadem, l'altre és el

culpable, li exigim reparació, trenquem la relació, ens quedem amb el nostre ressentiment del qual l'ego en treu el seu benefici, l'orgull no ens deixa reconèixer quina és la nostra part, el trencament s'ha produït i cadascú pel seu compte ens anem en pau. Fals, aquesta situació no queda en la pau de Jesús.

- Creieu exagerada aquesta escena?
- Potser seguim fent la nostra pregària, però la fem realment com a fills de Déu?
- Quina pregària escoltarà Déu, la de la víctima que jo em sento, o la de l'agressor que m'ha ferit?
- A quin dels dos fills seus preferirà Déu?

Analitzem l'escena des de la part que se sent ferida.

Quan jo em sento ferit per algú, l'ego converteix aquesta ferida en un posicionament seu. Elements típics i habituals d'aquestes escenes: M'ha dit o m'ha fet "x". M'he sentit ferit, hem discutit, m'he enfadat, volia que se n'adonés que m'ha fet mal, he exigint reparació, jo "tinc la raó", trenco la relació i em quedo ressentit i amb l'expectativa que l'altre doni el primer pas, em demani perdó i doni el senyal d'apropament per refer la pau.

L'expectativa meva que l'altre doni el primer pas, és orgull. Jo estic en un posicionament del meu ego. Hawkins diu taxativament: *"Estar disposat a lliurar els posicionaments per un sentiment d'humilitat envers Déu, vol dir estar disposat a acceptar la possibilitat que els éssers humans som intrínsecament innocents i patim una profunda ignorància. L'únic camí de sortida del patiment és transcendir aquesta ignorància i arribar a la teva veritat espiritual. Aleshores et converteixes en un estudiant de la veritat espiritual en la teva vida personal, i fins i tot en darrer terme, en la teva vida professional."*

- Estic disposat a lliurar aquest posicionament concret que ara saboteja la meua pau?

Hawkins segueix dient: *"Quan cessen els posicionaments, un es fa conscient de que aquesta era la font de totes les seves misèries, pors i dissorts, i que qualsevol presa de posició és inherentment errònia."*

L'ego ignorant i orgullós, no deixa fer-nos conscients de les nostres misèries, pors, dissorts ni tampoc que aquest "posicionament" és erroni. És prou orgullós per no reconèixer que la reacció que descriu l'escena, és errònia. L'ego té pànic a reconèixer els seus errors. Per això amb l'ego mai podem ser constructors de pau.

Hawkins continua: *"Per la seva pròpia naturalesa, estructura i qualitats, els fals ego-jo és incapaç d'assolir la pau o una verdadera felicitat. En el millor dels casos, experimenta el plaer (fals plaer) del sentiment victimista i del retorn a la infelicitat."*

- Sabent que l'ego és incapaç d'assolir la pau, què he de fer per assolir-la i viure novament com a vertader fill de Déu?

Hawkins proposa aquestes solucions:

"Tots els posicionaments sostinguts es poden perdonar... La causa del dolor i del sofriment és una pura il·lusió... Al final, es descobreix que el sacrifici de renunciar a la ment (al posicionament del jo ofès, ferit, humiliat, etc.) és en realitat el major dels dons que un pot rebre."

*"L'amor és una consciència, una actitud, un context per comprendre la vida. L'amor és la vanguarda de la Realitat i la unitat, i l'essència de l'Esperit. Negar l'amor és negar Déu. El posicionament i el judici enfosqueixen l'amor. L'univers respon davant de l'amor. La consciència es refina amb l'amor."
(Hawkins)*

- Estic disposat a renunciar al meu posicionament?
- Estic disposat a deixar anar aquest meu posicionament?
- Com? Amb el perdó.
- Estic disposat a perdonar el meu ego per tenir-me esclau d'aquest posicionament seu?
- Estic disposat a donar gràcies a l'altre per donar-me l'oportunitat de desprendre'm d'aquest meu posicionament?
- L'altre, des del començament de l'escena descrita, és el missatger que em porta el regal d'alliberar-me de mi mateix.
- Acceptaré el regal de recobrar la pau, o em mantindré en l'orgull d'aquest posicionament i no "baixar del ruc"?

La benaurança que estudiem avui, ens dona l'oportunitat de desprendre'ns d'aquells posicionaments del nostre ego, que sabotegen la pau. Podem fer volades intel·lectuals sobre la pau, però si no baixem al concret de la nostra vida, dels nostres posicionaments, aquesta i totes les benaurances quedaran en meres idees espiritualistes, i no canviaran la nostra vida. El vertader canvi espiritual l'hem de produir en els posicionaments del nostre ego. Així de concret. Com? Reconeixent-los un a un, i entregant-los un a un a Déu. Així som vertaderament fills de Déu, de nom i de fets.

Concretament encara més, cada un dels posicionaments del nostre ego produeix un efecte nefast: la separació il·lusòria entre causa i efecte, entre un "jo" separat i un esdeveniment (per exemple l'escena que estem analitzant), causat per les idees d'aquest "jo" (ego). Per això Hawkins té tan clar que *"Aquest és l'origen de les por, la inseguretat i l'enuig quan sorgeixen obstacles que amenacen els plans d'aquest imaginari mecanisme de supervivència (que és el nostre pobre i ignorant ego).*

Per això, l'estudiant espiritual seriós, no deixa mai d'aprendre de tot el que li passa cada dia. Aquest estudiant espiritual aprèn recorrent contínuament a Déu. Cada dificultat, preocupació, sofriment, la posa en mans del Pare, a qui li entrega tot, i s'hi entrega amb confiança. Aquesta, és un acte d'amor.

Hawkins afegeix: *"Si estàs dedicat a la tasca del teu camí espiritual, finalment acabes en la veritat espiritual i en programes espirituals, perquè, per a molts dilemes humans, simplement no hi ha cap altra resposta. Tal com no hi ha cap altra resposta per a la mort d'un ésser estimat, excepte rendir-se a Déu i a la voluntat de Déu, sabent que finalment la veritat espiritual, sanarà tot dolor.*

"En un treball espiritual seriós, convé tenir unes quantes eines bàsiques i senzilles de les que es pot dependre plenament i en els que es pot confiar tranquil·lament per superar la por i la incertesa. Una veritat bàsica d'inaltimitable valor i utilitat és la idea que:

Tot temor és fals i no es base en la veritat.

Quan hem discutit, ens hem enfadat i hem renyit amb algú, l'emoció bàsica que està en joc és la por. Després se n'hi afegeixen altres (orgull, vanitat, inseguretat, culpa...), però la por és l'emoció bàsica que ens fa pànic. Por a què passarà, com em tractaran, què em farà sofrir, com em sentiré si...

"La por se supera dirigint-se cap a ella, fins que un la travessa i es troba amb l'alegria que la por l'estava bloquejant. L'alegria que segueix després d'afrontar qualsevol por espiritual prové del descobriment que no era més que una il·lusió sense base real... Perquè el món que l'ego dibuixa

"L'amor és una consciència, una actitud, un context per comprendre la vida. L'amor és la vanguardia de la Realitat i la unitat, i l'essència de l'Esperit. Negar l'amor és negar Déu. El posicionament i el judici enfosqueixen l'amor. L'univers respon davant de l'amor. La consciència es refina amb l'amor."
(Hawkins)

és una projecció de les seves pròpies il·lusions i posicionament arbitraris. Aquest món no existeix".

Passa que això que *"aquest món no existeix"* no ens ho creiem. I no ens ho creiem perquè potser mai ens hem dedicat a desprendre'ns dels posicionaments del nostre ego que mantenen les pors com a real.

El camí espiritual que estem fent, és una continua recerca de la Veritat espiritual. Sant agustí va dir que la Veritat la tenim dins nostre. On l'hem de buscar? Dins nostre. La qüestió és que estem massa habituats a buscar-la fora. Per això, una decisió important que l'estudiant espiritual ha de fer és **"convertir-se"**. De fet, el camí espiritual seriós, significa una constant conversió sinònim de reestructuració de ment, de cor, d'actitud i reaccions. La reestructuració fonamental consisteix en prendre la decisió de viure dins, i des de dins travessar tots els posicionament de l'ego.

Mira si et serveix aquesta meditació. Fem-ne una humil pregària demanant a Déu la conversió de viure fora, a viure dins.

VIURE DINS

Volem convertir-nos, Senyor. Fins ara hem viscut "fora"; des d'avui hem de viure "dins", com Maria.

Perquè fins i tot viure "fora", projectats cap al germà o cap a les obres -realitzades per amor a Déu- si no és rectificat per una força espiritual que contínuament atrau l'ànima cap al més profund d'un mateix, pot ser motiu de distracció amb moltes paraules inútils, amb "coses santes" donades als gossos.

Viure "dins", créixer interiorment, desaferrar-nos de tot, no per romandre suspesos entre el cel i la terra, sinó "radicats" al Cel, fixos al Cor de Crist, a través del Cor de Maria, en una estada trinitària, preludi de la Vida que vindrà.

Viure "dins" i oferir-li al proïsme només la limfa que neix del Cel dins nostre, per servir-lo veritablement, i no escandalitzar-lo amb la nostra poca santedat.

Viure "dins" com Maria, la inabastable, la Mare estimada, la Reina, la Conductora, que venç Satanàs, ancorada en Déu; i no per postures exteriors de què tan lluny està.

Viure "dins", elevats en creu per les nostres pròpies mans, perquè Crist continuï, també a través nostre, l'obra de reunificació en un món arlequí que pateix, que espera, que vol oblidar, que tem, també el nostre cor avui, com les multituds ahir.

Viure "dins" per arrossegar el món, que només viu "fora", als abismes dels misteris de l'esperit, on un s'eleva i descansa, es reconforta i cobra energies, troba alè per tornar a la terra a continuar la batalla cristiana fins a la mort. (Ch. L.)

Un cop més, la manera de transcendir tot dolor es remet a la humilitat d'estar disposats a deixar anar la nostra manera de veure les coses i a permetre que la veritat espiritual entri pel seu compte. La gent no s'adona que quan un queda en silenci, de sobte, d'aquest silenci en sorgeix una presa de consciència."

"L'amor és una consciència, una actitud, un context per comprendre la vida. L'amor és la vanguardia de la Realitat i la unitat, i l'essència de l'Esperit. Negar l'amor és negar Déu. El posicionament i el judici enfosqueixen l'amor. L'univers respon davant de l'amor. La consciència es refina amb l'amor.
(Hawkins)

*"Si la font de la felicitat és l'autorealització dins d'un mateix, ningú no la pot arrabassar. Arribes a un punt on si vius o mors a nivell físic és irrellevant. Moltes vegades mires la mort a la cara, i si marxes, marxes, i si no marxes, no marxes, i no importa gaire. Quan ens assetja un desig, ens estem predisposant a patir. Per tant, **si estem disposats a lliurar-ho tot a Déu, estem disposats a lliurar-ho tot, passi el que passi fins i tot la vida mateixa**. Aleshores, la situació queda i alguna cosa la reemplaça, i és millor del que hagués estat, per exemple, tenir un cotxe nou. (La sabiduria del Dr. Hawkins, pp. 123-125)*

Avui, fem una anàlisi profunda dels nostres mecanismes que ens bloquegen la pau. Aquestes reaccions d'ira que sovint experimentem, per senzilles que siguin, tenen el poder de sabotejar-nos la pau. La característica dels fills de Déu és la pau. Si tenim pau dintre, la transmetrem, sense que haguem de preocupar-nos. Si ens quedem ressentits pel que algú ens fereix, malament.

Disculpeu si aquesta NE ha sortit més llarga. Cadascú aquell punt, encara que només sigui un de sol, que l'ajudi a refer la pau, a demanar perdó, a deixar ressentiments. Val la pena pagar el preu que sigui per viure en Pau, per ser portadors de Pau, però sobretot, per ser FILLS de DÉU, no només de paraula, sinó de fet.

LA PAU SIGUI AMB TOTS NOSALTRES

PROPOSTA PER COMPARTIR AQUESTA NE

1. Comparteix amb el grup quina frase has escollit per fer la LECTIO
2. Comparteix amb el grup quina frase t'ha servit millor per fer la MEDITATIO
3. Comparteix amb el grup el diàleg que has mantingut amb Déu en la teva ORATIO.
4. Comparteix amb el grup, què t'ha aportat aquesta NOVA EVANGELITZACIÓ

RECORDATORI DE LES SESSIONS NE

- NE 3.1 - 08.10.22 - Plantejar-nos la vida com un viatge vers la plenitud (vers la consciència de la Divinitat), ens ajuda a entendre aquest nostre viatge.
- NE 3.2 - 12.11.22 - La crida a VIURE AMB PLENITUT (perdó i humilitat) ÉS VIURE LES BENAURANÇES.
- NE 3.3 - 10.12.22 - "Ser pobre de cor (camí que porta a Déu), això és VIDA PLENA".
- NE 3.4 - 14.01.23 - "Respondre amb humil mansuetud (optar pel positiu), això és VIDA PLENA"
- NE 3.5 - 11.02.23 - "Benaurança de l'absurd, benaurat qui plora amb el que plora, això és VIDA PLENA".
- NE 3.6 - 11.03.23 - "Buscar la justícia (l'amor incondicional) amb fam i set, això és VIDA PLENA".
- NE 3.7 - 01.04.23 - "Mirar i actuar amb misericòrdia (més enllà del pensament possessiu "meu"), això és VIDA PLENA".
- NE 3.8 - 13.05.23 - "Mantenir el cor net de tot el que embruta l'amor (silenciar ment i passions), això és VIDA PLENA"
- NE 3.9 - 10.06.23 - "Sembrar pau al nostre entorn (sotmet la teva voluntat a la Voluntat de Déu), això és VIDA PLENA".
- NE 3.10 - 08.07.23 - "Acceptar cada dia el camí de l'Evangeli amb voluntat espiritual, això és VIDA PLENA".